

Arrest

nr. 205 856 van 25 juni 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VANDEWIELE
Staatsbaan 175C
8610 HANDZAME

tegen:

de stad VEURNE, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 april 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Veurne van 23 maart 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 april 2017 met refertenummer X

Gelet op de beschikking van 24 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat L. VANDEWIELE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 maart 2017 nam de burgemeester van de stad Veurne het bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, en van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan W. F.....
geboren te T., in 1989,
van Marokkaanse nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 29/03/17 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Zweden en Zwitserland, Tsjechië, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

x artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet en artikel 21 van het koninklijk besluit: verblijf in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van geldig Schengenvisum(ontbrekend document aanduiden);

□ artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet en artikel 100, vierde lid, van het koninklijk besluit: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn; betrokkene verblijft reeds sedert (duur van het verblijf aanduiden) in het Rijk.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van de wet van 15 december 1980.

Deze beslissing is overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat ingediend moet worden, bij verzoekschrift, binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing.

Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermelde vereisten. Zij worden ingediend bij de Raad bij ter post aangetekend schrijven, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede én vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel.

Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980, schorst het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet.

Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs."

2. Rechtspleging

Op grond van de artikelen 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) en van artikel 34 van het procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bezorgt de verwerende partij de griffier binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad wenst erop te wijzen dat de verwerende partij naliet het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de Vreemdelingenwet dienen de door verzoekster vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

De verwerende partij legde evenmin een nota voor.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoekster licht haar enig middel toe als volgt:

“2. Schending art. 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna genoemd ‘Vreemdelingenwet’), van art. 8 EVRM, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel

1.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster zich zonder geldig Schengenvisum in BELGIË bevindt.

Enige motivering waarom verzoekster in casus zou dienen te beschikken over een Schengenvisum ontbreekt.

Daarenboven negeerde men het feit dat verzoekster beschikt over een geldige Spaanse verblijfsvergunning. Verzoekster dient aldus niet te beschikken over een visum teneinde BELGIË te betreden.

Aldus kon de gemachtigde van de Staatssecretaris geenszins stellen dat verzoekster zich zonder geldig visum op het Belgisch grondgebied bevond.

2.

Daarenboven negeert de gemachtigde van de Staatssecretaris het feit dat verzoekster minstens van 7 februari 2017 t.e.m. 28 februari 2017 niet in BELGIË verbleef, maar wel in MAROKKO/SPANJE.

Dat het bevel niet de minste motivering omvat m.b.t. het niet in rekening brengen van de onderbreking van de termijn van 90 dagen.

Dat het bevel om het grondgebied te verlaten dan ook voorbarig werd opgesteld en bijgevolg als ongeldig dient beschouwd te worden, en dat bij dit verzoek niet enkel de schorsing maar ook de vernietiging ervan gevorderd wordt.

3.

Tenslotte dient er gewezen te worden op de affectieve relatie dewelke verzoekster met de heer Kurt GERYL heeft en de intentie van beiden hun relatie verder uit te bouwen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, heeft ontegensprekelijk tot voor gevolg dat verzoekster onmogelijk verdere stappen hiertoe kan ondernemen en haar het recht op een gezinsleven in toepassing van art. 8 EVRM zal ontnomen worden.

Besluit: De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie schendt zowel art. 6 van de Vreemdelingenwet en art. 8 EVRM alsook de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, door geen rekening te houden met de geldige verblijfsvergunning van verzoekster.”

De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 12).

Verzoekster voert onder meer de schending aan van artikel 6 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 8 van het EVRM, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing onder verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 21 van het Vreemdelingenbesluit wordt gesteld dat verzoekster in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste documenten: *“de betrokkene is niet in het bezit van geldig Schengenvisum”*.

Verzoekster betoogt onder meer dat wordt genegeerd dat zij beschikt over een geldige Spaanse verblijfsvergunning en aldus niet dient te beschikken over een visum teneinde België te betreden. Verzoekster beweert dat zij niet enkel haar paspoort heeft voorgelegd maar ook haar Spaanse verblijfsvergunning, waarvan zij een kopie voegt aan het verzoekschrift. Verder wijst zij erop dat zij een affectieve relatie heeft met de heer K. G. en zij de intentie te hebben hun relatie verder uit te bouwen.

Artikel 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is:

1° [...];

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt.

[...].”

Artikel 21 van de Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (ofwel Schengenuitvoeringsovereenkomst) luidt als volgt:

“1. Vreemdelingen die houder zijn van een geldige, door één der overeenkomstsluitende partijen afgegeven verblijfstitel, mogen zich gedurende een periode van ten hoogste drie maanden op grond van deze titel en van een geldig reisdocument vrij verplaatsen op het grondgebied van de overige overeenkomstsluitende partijen, voorzover zij voldoen aan de in artikel 5, lid 1, onder a), c) en e), bedoelde voorwaarden voor binnenkomst, en niet gesignaleerd staan op de nationale signaleringslijst van de betrokken overeenkomstsluitende partij.

2. Het bepaalde in lid 1 is eveneens van toepassing op vreemdelingen die houder zijn van een door één der overeenkomstsluitende partijen afgegeven tijdelijke verblijfsinstemming en van een door die partij afgegeven reisdocument.”

Hieruit blijkt dat indien verzoekster op het ogenblik van de bestreden beslissing houder was van een door Spanje afgegeven verblijfstitel, zij zich gedurende een periode van ten hoogste drie maanden op grond van deze titel en haar paspoort vrij kon verplaatsen op het grondgebied van de overeenkomstsluitende partijen.

Gezien verweerder heeft nagelaten een administratief dossier – evenals een nota met opmerkingen – neer te leggen, is het voor de Raad in het licht van de aangevoerde schendingen onmogelijk om een wettigheidscontrole op de bestreden beslissing uit te oefenen. Door het gebrek aan administratief dossier kan de Raad niet nagaan of de verweerder is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot zijn beslissing is gekomen. Daar verweerder de determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad heeft gesteld, is het voor de Raad onmogelijk de aangevoerde schendingen te verifiëren. Verzoekster heeft evenwel zelf aan haar verzoekschrift de aankomstverklaring van 24 januari 2017 gevoegd. Uit dit stuk kan evenwel niet afgeleid worden welke stukken verzoekster precies had voorgelegd. De Raad kan bij gebrek aan administratief dossier niet nagaan over welke feitelijke gegevens verweerder precies beschikte of welke zouden zijn opgevraagd, en zo wordt de wettigheidscontrole op de beslissing onmogelijk gemaakt. De vernietiging van de bestreden beslissing dringt zich dan ook op.

Aan het bovenstaande kan geen afbreuk worden gedaan door enig betoog van verweerder, daar deze heeft nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen.

Ten overvloede merkt de Raad bijkomend op dat artikel 21 van het koninklijk besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (het Vreemdelingenbesluit), waarop de bestreden beslissing steunt, luidt als volgt:

“De beslissing van de Minister of zijn gemachtigde waarbij het bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven aan de vreemdeling die niet in het bezit is van de vereiste documenten om het Rijk binnen te komen, wordt ter kennis gebracht door middel van formulier A, overeenkomstig het model van bijlage 12.”

Hieruit blijkt onmiskenbaar dat een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 12) moet worden genomen door de minister (of de staatssecretaris) of zijn gemachtigde. Thans werd de beslissing echter genomen door de burgemeester van de stad Veurne. Deze is hier evenwel niet voor bevoegd. De bevoegdheid van de steller van de handeling raakt de openbare orde en derhalve kan dit door de Raad ambtshalve worden vastgesteld.

4. Korte debatten

Het verzoekschrift geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van de stad Veurne van 23 maart 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES